

From: EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>
Date: Tuesday, September 2, 2025, 8:22 PM
To: EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: FW: Over de Asielwet

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Verzonden: dinsdag 2 september 2025 19:28
Aan: EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>
Onderwerp: Over de Asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

In september zal er in de Eerste Kamer een stemming plaatsvinden over de nieuwe asielwet. Om die reden voel ik mij genoodzaakt u deze brief te schrijven. Ik zou het zeer op prijs stellen als u een moment de tijd neemt om mijn brief te lezen.

Ik heb ongeveer 25 jaar in overheidsinstellingen in Turkije gewerkt als ambtenaar. In 2021 ben ik, op verzoek van de toenmalige politieke machthebbers, door middel van een decreet ontslagen uit mijn functie. Hoewel er geen enkel concreet bewijs tegen mij is, werd er toch een rechtszaak tegen mij gestart en deze loopt nog steeds. Bovendien is er een arrestatiebevel tegen mij uitgevaardigd.

Daarom moest ik in 2021 mijn geliefde land verlaten. Tijdens mijn vlucht moest ik de gevaarlijke rivier de Meriç oversteken, waar veel mensen zijn verdronken. Ik had geluk; ik verdronk niet en werd ook niet geraakt door een kogel van een soldaat. Nadat ik in Nederland was aangekomen, moest ik meer dan een jaar in een opvangkamp verblijven, waar ik samen met een andere persoon in een kamer van slechts 4 vierkante meter woonde. Nadat ik een verblijfsvergunning kreeg, kon mijn gezin uit Turkije naar Nederland komen. Wij hebben een tijdlang in een kleine caravan gewoond en wonen inmiddels al bijna twee jaar in een huis.

Kortom, ik heb asiel aangevraagd in uw land om politieke redenen. Mijn vrouw en ik zijn beiden universitair geschoold; ik heb Bestuurskunde gestudeerd en mijn vrouw Sociologie. Wij willen hier een veilige en mooie toekomst opbouwen, zowel voor onszelf als voor onze kinderen. Wij zijn bereid om ons land alle mogelijke bijdragen te leveren en doen ons best om ons zo goed mogelijk te integreren.

Ook onze kinderen dragen bij aan dit proces. Ons oudste kind kan vanwege gezondheidsproblemen niet naar school of werk. Ons middelste kind zit in de vierde klas van het VWO en presteert uitstekend. Onze jongste dochter zit in groep 6 van de basisschool. Haar leerkrachten spreken lovend over haar en vertellen haar klasgenoten: "Jullie vriendin heeft in zeer korte tijd Nederlands geleerd."

Mijn vrouw en ik leren momenteel Nederlands op B1-niveau. Wij volgen twee keer per week taallessen en maken daarnaast gebruik van de taallessen in de bibliotheek. Wij proberen onze inburgeringsperiode zo nuttig mogelijk te besteden.

Helaas worden wij bijna dagelijks geconfronteerd met negatieve berichten in de media over vluchtelingen. De ene dag wordt gesproken over mogelijke uitzetting, de volgende dag horen wij dat zelfs een kom soep ons te veel zou zijn. Dan weer lezen wij dat gezinshereniging moeilijker

gemaakt zal worden, of dat de permanente verblijfsvergunning en de weg naar het Nederlanderschap verder zullen worden bemoeilijkt.

Wij willen als gezin graag Nederlandse staatsburgers worden. Wij willen trots kunnen zeggen: "Wij zijn ook Nederlanders." Wij hebben mooie doelen. Maar deze berichten ondermijnen ons moreel. In Turkije voelden wij ons onveilig en wisten wij dat onze toekomst donker was. In Nederland voelden wij ons eindelijk veilig, maar als deze wet wordt aangenomen, zullen wij ons opnieuw onveilig voelen - net zoals in Turkije.

Geachte Senator,

Mijn vrouw en ik zijn universitair geschoold en doen ons uiterste best om ons aan te passen en een bijdrage te leveren. Wij geloven dat dit wetsvoorstel Nederland geen enkel voordeel zal brengen, maar juist veel negatieve gevolgen zal hebben. Het is duidelijk dat deze wet zowel ons als Nederland materiële en immateriële schade zal toebrengen. Wij zijn van mening dat dit wetsvoorstel onvoldoende doordacht is en verzoeken u daarom dringend om er niet mee in te stemmen.

Met vriendelijke groet,